

der skal udføres, uden at faa nogen Betaling derfor, og det er saa stærkt pointeret, om ikke i Forslaget saa i al Fald i Betænkningen, at det ogsaa bør finde Sted i Fremtiden, altsaa, at Forholdet fremfor alt bør indrettes saaledes, at de ved de kommunale Slagterier, der slagte til Eksport, ansatte Dyr læger ikke skulle have Betaling af Staten. Ved de private Eksportslagterier vil man derimod vedblivende lønne Dyr lægerne af Statskassen, og det er ingen billig Fornøjelse. Det vil nemlig efter Forslaget for Statens Vedkommende rimeligvis blive en Udgift af ca. 50,000 Kr. om Aaret. Jeg synes derfor ikke, der er Anledning til at beklage sig over, at der i de kommunale Slagterier vil blive udført saadanne Arbejder, som Staten ellers maa betale for, og som den rimeligvis, hvis det Arbejde ikke blev udført paa disse Steder, vilde komme til at betale en endnu højere Sum for end disse 50,000 Kr. Der kunde vel snarere, synes jeg, være Anledning for Staten til at støtte de kommunale Slagtehus, som slagte til Eksport, saaledes at de, naar denne Virksomhed var en betydelig Del eller maaske Hoveddelen af deres Slagtning, kunde faa et Tilskud fra Statens Side til deres Dyr lægekontrol.

Hvad Spørgsmaalet om Kontrollen for Kød, der er slagtet til Eksport, angaar, synes jeg ikke, at man kan gøre andet gældende, end at en effektiv Kontrol paa dette Omraade maa være baade i Landets og i Producenternes Interesse. Jeg synes, at det er saa selvindlysende, at en saadan Statskontrol, hvorefter der kun kan udføres det allerbedste Kød her fra til andre Lande, maa i høj Grad give vor Kødudførsel et godt Renommé. Men ikke desto mindre er jeg dog enig med Mindretallet i, at selv om man i høj Grad kan lide paa en saadan Erklæring fra en statsansat Dyr læge, maa Kommunerne dog, naar det Kød, der omhandles, ikke er af allerførste Klasse, ikke er stemplet med første Klasses Stempel, Eksportstempel, have Tilladelse til at foretage en Efterkontrol, idet det ikke kan være anderledes paa dette Omraade, end at de Folk for en stor Del maa handle efter et Skøn. Navnlig naar det, som jeg sagde før, ikke er absolut første Klasses Varer, der er Tale om, kan der dog nok, synes jeg, skønnes forskelligt. Jeg kan ikke se rettere, end at enhver Kommune maa være berettiget til at foretage en saadan Efterkontrol, navnlig naar denne Kontrol ikke bliver forbunden med nogen Udgift for Producenten. Og

hertil sigter jo et Forslag, der er stillet af Kommissionens Mindretal, og gaar ud paa, at en saadan Efterkontrol skal der ikke betales for. At den Vare, som forsynes med Eksportstempel, uden videre maa og kan anses for god paa ethvert Sted her i Landet, er en anden Ting. Kød af anden Klasse vedkommer derimod slet ikke Eksportspørgsmaalet, idet denne Vare jo overhovedet slet ikke kan eksporteres.

Hvad angaar Indførelsen af obligatorisk Kødkontrol i samtlige Byer her i Landet, som tælle over 2,000 Indbyggere, da maa jeg oprigtig talt sige, at jeg ikke forstaaer, hvorfor man ikke har fulgt Udlandets Eksempel paa dette Punkt. Det fremgaar nemlig ogsaa af Betænkningen, at der flere Steder i Udlandet er indført en obligatorisk Kødkontrol for hele Landet, saaledes i Svejts, Belgien og til Dels i Tyskland. Jeg synes, at det er det eneste betryggende at indføre en saadan Kødkontrol over hele Landet, og i Kommissionens Betænkning Pag. 10 vil man netop finde en Bemærkning om, at det vistnok kun vil være forbundet med en ringe Fordyrelse at indføre en saadan Kontrol over hele Landet. Ganske vist gøres der jo gældende, at vi ikke have veterinærkyndige nok, Dyr læger nok. Men vi kunde jo gaa samme Vej, som man er gaaet i andre Lande, nemlig at ansætte Lægfolk, som dog alligevel have de fornødne Kvalifikationer til at foretage dette Eftersyn ude paa Landet.

Der siges altsaa i Kommissionsbetænkningen, at Fordyrelsen vistnok kun vil blive ringe, og det tror jeg ganske sikkert ogsaa. Udgiften vil jo falde paa den Maade, at Kødet bliver noget dyrere, men man kan ikke tænke sig, at Kødet vil blive væsentlig dyrere, lige saa lidt paa Landet som i Byerne. Hvis man tænker sig en Fordyrelse af f. Eks. en halv eller en hel Øre pr. Pund, synes jeg dog, det ikke vil være noget at tale om over for dette, at man dog saa nogenlunde har Garanti for at faa gode og sunde Varer og navnlig, at det Kød, man faar til Købs, virkelig er, hvad det giver sig ud for. Det er jo nemlig saaledes, at jo mere effektiv man gør Kødkontrollen i Byerne og navnlig Kødkontrollen i Smaabyerne, i desto højere Grad vil det daarlige og maaske sundhedsfarlige Kød ikke blive indført i Byerne, men vil blive paa Landet og sælges der ude. Jeg kender Eksempler paa, at der til et enkelt kommunalt Slagteri er blevet indført Kød, om hvilket man næsten ikke saa sig i Stand til at skønne. Man gav det ikke første